

VIII

НЕЗАВИСИМОСТТА НА БЪЛГАРИЯ

и

АНЕКСИЯТА НА БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

Прокламирането на българската независимост бе едно събитие от твърде голямо значение в живота на България и в тоя на Фердинанда и неговата династия. Създаденото от Румелийската революция в 1885 г. фактическо положение у нас доби по този начин формалното припознаване от Турция и другите сили, България бе призната за една напълно независима, суверенна държава, а на държавния глава бе даден титула, който българските царе са носили през X и XIII векове — цар на българите.

Историческата обстановка, при която се извърши прокламирането на българската независимост, бе следната:

След голямото Илинденско въстание в Македония през 1903 г., европейските велики сили се бяха решили да пристъпят този път по-сериозно към реформи в европейските владения на Турция, които заплашваха във всеки момент да пустнат искрата на един голям европейски пожар. Македонското движение и постоянните въстания, които ставаха в Албания, бяха на път да откъснат фактически, ако не и формално, тези две области от Турската империя. За всичко това младотурските